

fra Rigsdagens første Dage, at man her i dette Ting altfor meget har negligeret Finansloven og derved efterhaanden gjort sit til, at den Anskuelse kunde vinde Indpas, at Børgten næsten ubelukkende laa paa Finanslovens Behandling i det andet Ting. Jeg maa dog undtage dette Tings Formand i den første Samling. Han synes at have haft et aabent Blik for, at det vilde være af Bigtighed for den konstitutionelle Udvikling her i Landet, at Landstinget bevarede sin afgørende Indflydelse paa Finansloven. Han saa meget rigtig, at den Omstændighed, at denne Lov først kom til Forhandling i det andet Ting, lettelligen vilde føre til, at dette andet Ting tilegnede sig den overvejende Indflydelse paa den. Han foreslog derfor, at man skulde nedlægge her i Tinget et vedvarende Finansudvalg fra Samlingens Begyndelse, som kunde gennemgaa Finansloven og følge med Forhandlingen i det andet Ting og saaledes være ganske anderledes forberedt til, naar Finansloven kom herop, at behandle den, selv om det skulde være i kortere Tid, end Tilfældet almindelig er i et Udvalg. Hans Plan blev ikke antagen, der blev rejst Indvendinger imod den, men nogen Afgørelse kom det ikke til, Spørgsmaalet faldt bort, uvist af hvilken Grund. I de følgende Samlinger har Landstinget heller ikke lagt nogen særlig Børgt paa at fikse sig den fornødne Indflydelse paa Finansloven. Det er endog saa gaaet saaledes, at gennem en lang Række af Aar nedlægge Landstinget ikke noget Finansudvalg, men lod Finansloven gaa ganske kort igennem Tinget ved 3 Behandlinger uden at komme i Udvalg. Der kan maaste findes nogen Undskyldning deri, at den Gang vare Landsting og Folketing saa at sige byggede paa samme Grundlag, der kom ikke let nogen Uoverensstemmelse frem, og dertil kommer jo endvidere, at i hin tidligere Periode blev Finansloven — man kan vel nok sige det uden at fornærme de nuværende Medlemmer af Folketinget — behandlet med en Grundighed og Dygtighed, der ikke staar lidet over, hvad der nu præsteres. Mindre forsvaret forekommer det mig, at Landstinget ikke senere, den Gang den konstitutionelle Konflikt begyndte at udvikle sig, ikke har lagt mere Børgt paa at gøre sin Indflydelse paa Finansloven gældende. Hvis man fra første Færd af, da det begyndte at trække op til storpolitisk Uvej, her i Tinget havde markeret sin Stilling over for denne Lov noget skarper, saa er det dog muligt, at der vilde have opstaaet Betæneligheder hos en stor Del af dem, der sluttede sig til den Anskuelse, at gennem Finansloven kunde Fol-

kettinget beherske Politikken her i Landet. Men i alt Fald betvivler jeg ikke, at hvis man havde gjort noget saadant fra Landstingets Side, saa vilde Konflikten ikke være bleven saa langvarig; thi se vi, hvorledes det nu gaar, da Forholdet er det, at vi ikke saa nogen ordinær Finanslov, saa er Stillingen den, at Folketinget lige godt sidder og behandler Finansloven gennem flere Maanedere og gør sin Indflydelse gældende paa alle Detailler i den. Det vilde vistnok have været det rigtige, om man fra dette Tings Side var skredet ind i Tide og havde sørget for, at naar man vil Konflikt paa Finansloven fra Flertallet i det andet Ting, maa Følgen blive den, at det bliver dette Ting, som sætter sit Stempel paa Finansloven i smaat som i stort. Det vilde da have været mindre hyggeligt for det andet Ting at arbejde under disse Forhold, og der vilde sikkert tidligere være vaagnet en Følelse af, at vi ikke ere tjente med, at Udviklingen gaar i den Retning, at vi ikke saa nogen normal Finanslov. Nu have vi jo gennem de 20 Aars storpolitiske Kampe vistnok for de allerflestes Vedkommende, baade for Højre og for Venstre gjort den Erfaring, at er der noget, som staar fast, saa er det dette, at naar det ene Ting forsøger paa saadanne Overgreb, som her have fundet Sted, saa bliver Følgen ikke den, at det Ting, der gør noget saadant, vinder i Indflydelse, men Følgen bliver simpelt hen den, at Indflydelsen glider ud af dettes saa vel som af det andet Tings Hænder over til Regeringen. Jeg skulde derfor være tilbøjelig til at tro, at efterhaanden vil den Anskuelse modnes hos Folk fra begge Partiers Side, at det vil være uansteligt, at vi kom ud af den nuværende Tilstand om ikke altfor lang Tid. Men det vil da ogsaa være nødvendigt, at man fra det andet Tings Side kommer til Erkendelse af, at man ikke under Finanslovbehandlingen bør tilfidsætte dette Tings Interessse og den Indflydelse, som det bør have paa Behandlingen af denne Lov. Jeg vil ønske, at det maa ske om ikke altfor lang Tid, at vi kunne komme ind i roligere Forhold; thi det er vist erkendt fra alle Sider, at med alle disse storpolitiske Stridigheder er Landet i Virkeligheden ikke tjent. Det, vi skulle komme tilbage til, er en saglig Behandling af alle Forhold med Almenvellet for Øje.

Paa Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag finder jeg ikke Anledning til at komme ind. De højtærede Ministre have hver for sit Vedkommende fremhævet flere saadanne Enkeltheder, om hvis Behandling der vil blive Spørgsmaal i Udvalget. Da Tiden er saa knap tilmaalt for dette Tings Be-